

הט (נצרת) 2887-10-25 - אומימה חמדאן נ' מריאנה עבאס

ה"ט (נצרת) 2887-10-25 - אומימה חמדאן נ' מריאנה עבאס שלום נצרת

ה"ט (נצרת) 2887-10-25

אומימה חמדאן

נגד

מריאנה עבאס

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת

[14.10.2025]

לפני כבוד השופטת הבכירה, רים נדאף

פסק דין

1. זוהי בקשה למניעת הטרדה מאיימת. ביום 5.10.25 ניתן צו במעמד צד אחד, וביום 12.10.25 התקיים דיון במעמד הצדדים בפניי.

2. המבקשת והמשיבה הן שכנות באותו בניין, כשהמבקשת גרה מתחת לדירת המשיבה. לפני חודשיים כנטען החל ביניהן סכסוך, כאשר המשיבה האשימה את המבקשת שזרקה לכלוך על רכבה. המבקשת הסבירה למשיבה כי היא לא זרקה כל לכלוך על רכבה, וכי גם על רכב בנה נזרק לכלוך, אך ההסברים לא עזרו והמשיבה החלה לאיים על המבקשת, לקלל אותה בלי סוף ולזרוק מים ולכלוך על החלונות והמרפסת של המבקשת. ביום חמישי שקדם להגשת הבקשה, שמעה המבקשת צעקות בחוץ, ושמעה את בתה של המשיבה צועקת שהמבקשת זרקה צואת כלב ליד דלת ביתם, וזרקה את הצואה לפתח דלת המבקשת, כן זרקה מים. אז הבינה המבקשת שהסכסוך לא יסתיים, וחשה מאימת והזמניה משטרה שהמליצה לה לבקש צו כאמור.

3. המשיבה טענה כי הבת של המבקשת פסיכיאטרית ועושה לה בעיות וכי היא השיגה נגדה צו למניעת הטרדה מאיימת למשך 6 חודשים. היא טענה כי עשתה עם משפחת המבקשת רק טוב והם גומלים לה ברע. היא שמעה מהשכנים כי המבקשת או בתה זרקו לכלוך לרכבה. כשנשאלה על כך שלמבקשת אין כלב היא טענה כי המבקשת נפגשה עם מישו מכפר משהד ומשם הביאה קקי של כלב. היא טענה כי לפני כשנתיים הבת של המבקשת נשכה אותה.

4. ב"כ המבקשת טען כי כל טענות המשיבה חסרות בסיס, והן מופנות כלפי בתה של המבקשת, שכבר קיבלה נגדה צו. כן טען כי המבקשת היא הבעלים של הדירה באותו בניין וגרה שם כבר 15 שנה ללא כל סכסוך עם השכנים וביחסים טובים עם כולם, עד שהגיעה המשיבה ושכרה דירה בבניין לפני 5 שנים.

5. במהלך הדיון השמיעה באוזני המבקשת הקלטה של האירוע מיום חמישי והצעקות של המשיבה כלפי המבקשת, ללא כל מענה מצד המבקשת שנשארה בתוך דירתה.

6. לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי את עדויות בעלות הדין, וכן שמעתי את ההקלטה דלעיל, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל, ואנמק;

7. הנטל מוטל על המבקשת להוכיח את ההטרדות הנטענות מצד המשיבה נגדה, והיא הצליחה להרים נטל זה.
 8. המשיבה אינה מכחישה כי האשימה את המבקשת ובתה בך שזרקו לכלוך על רכבה, וטענה כי השכנים סיפרו לה. טענת המשיבה כלל לא הוכחה ומהווה עדות שמיעה שאין לה כל משקל, כך שיש לקבל את טענת המבקשת כי לא זרקה לכלוך על רכב המשיבה, וכי אין בסיס להאשמות המשיבה נגדה.
 9. אותו דין לגבי זריקת צואת כלב בפתח ביתה של המשיבה, כשאין חולק כי למבקשת אין כלב. טענת המשיבה כאילו המבקשת ביקרה אצל אדם בכפר משהד והביא משם צואת כלב היא טענה הזויה, שלא הוכחה כלל וכלל.
 10. אומנם המשיבה קבלה צו למניעת הטרדה מאיימת כנגד בתה של המבקשת, אך יש לעשות הפרדה ברורה בין המבקשת לבתה, ואין בקבלת הצו כדי לתת למשיבה לגיטימציה להטריד את המבקשת עצמה בהאשמות שווא.
 11. אני מקבלת את טענת המבקשת כי המשיבה מטרידה אותה, צועקת לעברה, מאיימת עליה, ומקללת אותה, כפי שנשמע אף בהקלטה, שלא הוכחה ע"י המשיבה כלל. כן מקבלת את טענות המבקשת כי המשיבה זורקת מים למרפסת המבקשת שגרה מתחתיה, וכן זרקה את צואת הכלב לעבר כניסת ביתה של המבקשת.
 12. בכך הטרידה המשיבה את המבקשת, ויש לתת נגדה צו כאמור.
 13. לסיכום, אני מקבלת את הבקשה ומאריכה את תוקף הצו שניתן ביום 5.10.25 עד יום 4.1.26. כן מחייבת את המשיבה לשלם למבקשת הוצאות משפט בסך 600 ₪.
- המזכירות תמציא פסק דין זה לצדדים, ותסגור את התיק.
- ניתן היום, כ"ב תשרי תשפ"ו, 14 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.